

◀ Literaire Pries-winnaar Peter Visser zou zijn kenschetsing door gedeputeerde Gerard Beukema als 'n hoarschaarp opmaarker' in zijn dankwoord helemaal waar maken

Visser 'hoarschaarp opmaarker' bij Van Ledderom

■ VEENDAM – „Wie kent Peter Visser?“ Gedeputeerde Gerard Beukema had alle reden voor die vraag, bij het uitreiken van de Literaire Pries 1988 van de stichting Grunneger Bouk aan iemand, die amper drie jaren in het Gronings gedichten schrijft. Toch al geen discipline, die zich in populariteit bij lezers mag verheugen. Eigenlijk mag een aantal van nog geen 300 verkochte exemplaren van de tweede en prompt prijswinnende bundel 'Oet zicht' niet eens slecht heten.

Door **Johan Poppen**

Beukema noemde Visser 'n hoarschaarp opmaarker' en een talentvol verwoorder van 'aigentieds gevuil' over wat er rondom hem gebeurt. Wel met „aalgedureg vluchten van de wereld in de netuur: gain ain,

dij leeft, is vaileg' veur t leven". De dichter gaf zijn definitie van „n schriever: gef t n slinger aan de werkelekheid, zodat t zien aigen woarheid wodt". Hij liet ook blijken hoe kritisch hij met beide benen in het heden staat, wie en wat hij is.

„Ik kin mien balstureghaid nait aaltied boas" zei hij en dat leverde een zowel met badinerende opmerkingen als rake uitspraken doorspekte conference over Groninger radio, prijzen, boeken, schrijvers, lezers en uitgevers op. De met hem nog onbekende toehoorders bij de Oavend van t Bouk in Veenlust en de luisteraars naar de rechtstreekse uitzending van Radio Noord wisten meteen, wie hij is. Het ging even Van Ledderom, met kracht. Dank zij iemand, die in de openbaarheid (die hij overigens allesbehalve zoekt) geen

blad voor de mond neemt, als dat moet en hij daarvoor de kans krijgt.

Visser stelde ook voor de Literaire Pries voor de schrijvers en de K. ter Laan-Pries voor verdienstelijk werk in de Groninger beweging om het jaar te verlenen. Zijn toespraak was een hoogtepunt in een onderhoudend programma, dat in tegenstelling tot voorgaande zaterdag nog een paar uitschieters kende. Het 'vertelseltje' van Kees Visscher over een dagreisje naar Giethoorn lokte menige hilarische reactie van herkenning van de uitgebeelde dorpskarakters uit. Dat wordt straks zonder twijfel een 'run' op het tweede deel van de 'Zo dag en deur'-verhalen. Het mannenkoor Albatros liet horen, dat er sinds de eerste openbare try-out opnieuw aan de vertolking van Ede Staaliedjes is geschaafd. Kenmerkend voor het aanhoudend streven naar kwaliteitsverbetering. Een welkome ervaring ook voor de première in november in Delfzijl. Jan Lenselink zorgde voor subtiele en fantasierijke pianobegeleiding. Bé Dijkmeijer bezong op de hem typerende poëtische wijze heel prozaïsche onderwerpen als 'De baalle' en onze broodleverancier: „Klef en klaimsk..., t woare kaauwgom gef t joe de waarme bakker".

's Middags toonde het Algemeen Veendammer Mannenkoor, dat het op zijn niveau met Groninger liedjes bezig is. Koorlid Henk Smit schreef er zingbare teksten voor ('Grunnen is dat laand, waar lammer springen'), op melodieën van Mendelssohn en Schubert (Die Nacht, De lindeboom). Het optreden diende als omlijsting van het uitreiken van eerste boeken: die van Gé Klatter ('Pluusters') en tekenaar E. Stamhuis ('Taikens van taikens'). Zoals gebruikelijk is op de Dag van t Bouk, nu de laatste in de culturele week Van Ledderom.

Verder was er geen programma en ook geen overweldigende toeloop naar het randgebeuren: de Hannekemaaiers in de foyer, De Boukenkist in de Harmonie-zaal en de dichters-hörn van Krödde in de expositieruimte. Volgend jaar weer zo'n culturele week? Of toch slechts een lang weekend vol activiteiten, om het geheel niet weer zo vermoeiend te doen zijn? Van Ledderoms eerste organisator Hans Spa wilde dat nog niet meteen in de krant zien. Maar het lijkt erop, dat de literaire busraais, de bejaardenmiddag en het popconcert er geen vast onderdeel in zullen vormen.

Ook de voorstelling van 'De slörm' door De Grunneger Sproak was niet zo representatief voor het hedendaagse Grunneger toneel, dat dank zij Waark immers een beter niveau heeft bereikt. De vraag naar kwaliteitsrepertoire blijft groot. Gré van der Veen heeft een eerste antwoord daarop in de pen met solo-Waark-stukken voor Janneke Geertsema, Annie Otto en Jopie Dijkstra. Het literair café leek wat apart te staan van het geheel, ook gezien de geringe belangstelling vanuit de wereld van t Grunneger Bouk zelf daarvoor. Terwijl het toch van de tot produceren aangemoedigde schrijvers afhangt of De Boukenkist blijft floreren.

Daarin lag het kwartetspel 'Van aardappelveld tot zeehondencreche' als laatste aanwinst al voor het grijpen. Het wordt overmorgen pas officieel uitgebracht, als onderdeel van een lespakket. Voor 130 basisschool-leerlingen was de taal- en spelmiddag bij Fré Schreiber en een reeks assistenten uit de onderwijswereld overigens wel een onderdeel van Van Ledderom, dat voor herhaling vatbaar is. En van die de streektaal sprekende en lezende jeugd zullen Bouk en Laid het straks immers vooral moeten hebben...